

Cebrià 22 Gener 1953

Sr. Jaume Vicens

Volgut germà: Aus que tot
mil mercès per l'obsequi que
enviares per les dues nenes.
Mercès a ell la festa dels Reis
pogué ser també a casa plena
d'alegria.

He tardat tants dies a remer-
ciar-te i contestar la teua lletra
perquè esperava poguer-te donar
mes bones noves que no les
que segueixen. Però com per
ara no ha sigut aixís no
vull ferte esperar mes.

L'any nou ha tornat a deixar
les coses com estaven. Acabat el
mes de llicència concedit el Desem-
bre i denegada una nova prorroga
el mestre propietari Sr. Marro ha
tingut que fer-se càrrec de l'es-
cola i jo m'he quedat cessant.

Clar que aquest mes ha represen-
tat una ajuda material i al
mateix temps no podia deixar
d'acceptar-ho a risc de inhabili-
tació per un any a sol·licitar pla-
ça. Però a casa els ha resultat
com pots compendre una mala
notícia.

El Sr. Marro va dir-me que ell
tenia feta una gestió de quin

disse la reobertura de l'altra
escola, ell podria buscar la forma
de quedar-se de nou a Girona
i aleshores la interinitat seria
per mi hasta el concurs de
l'any 1954 que era precisa-
ment lo que em interessava per
poder posar nos en condicions
de marxar al nou destí.

Aquesta gestió prop l'Alcaldia
la faré el proper diumenge i la
setmana vinent tornaré a
escriure't sobre el particular.

Espero també que em diguis
el teu consell cas de que això
també fracassés i no hi hagués
possibilitats de vacants.

Peró aixó de moment no cal.
Esperem veure que es lo que em
diuen els de l' Ajuntament.

Per lo demés tot segueix igual.
Mantinc les conferències i tinc
les hores de la tarda bastant ocu-
pades. Si tu em progressis pro-
porcionar quecoms teu o d'algú
mes per emplear mentre tant
les quatre hores del matí, tot
ajudaria

La Rosita que s'havia calmat
una miqueta, torna a estar,
com pots suposar, desesperada.
Yo procuro per tots els mitjans
sortir d'aquesta situació: Deu
faes que ho logri. Com dius

en la terra, ningú més que jo
té la culpa de lo que passa,
pero jo no ho sento per mi,
sino per la dona i els meus
que en toquen les conseqüències

Be, Jaume, hasta la meua
propria lletra.

Dona mercès en nom de la
Rosa a la Proser per lo de Reis
així com jo t'els he donades a
tu i amb pretens pels rebodets
i recots per la Proser es despedecq
el teu germà

Joan

resultat podria dependre que l'a-
ssumpté es solucionés i em per-
metés, aleshores, agafar l'interi-
nitat de belhà. Però els dies
van passant i de la gestió no
en sap res. De moment tampoc
hi ha vacants. Si alguna s'en
produís ting el número 1 per
acceptar-la. Ell mateix, com que
continua fent seguir la feira
de la Delegació a Girona, té tot
a punt per tan aviat com es
presenti l'oportunitat comunicar-
m'ho i cas de convenir, la placca
que vaqués seria per mi.

Però així no solucionaria tot el
problema. Findrà que marxar sol

i si fos una plassa dolenta casi
faria lo gust per dispersa i no
podria ajudar als de casa que
s'haurien de quedar a bellá.

De moment aquella gestió que
et deia d'obrir la tercera escola
intentaré probar si la vol fer l'
Ajuntament d'aquí i la cosa
no deixaria llavors de ser una
questió provincial que cas d'ha-
ver de menester la tera ajuda
vinquent a Girona a parlar
amb l' Inspecció, el Delegat i
membres de la Comissió Provin-
cial, no crec que em nequessis
ni et fos difícil. El Sr. Marro
es de l'opinió que cas de conce-